

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120207613
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2120207613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcov: 1/ Z.. J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, D. Q. T., 2/ T. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX-XX, W., 3/ Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX (adresa na doručovanie Y. XX, U.), 4/ Z.. Ľ. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/X, R., 5/ H. J., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. XXX, 6/ J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, Q. J. Q. T., 7/ Z.. H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, W. (adresa na doručovanie K. XXXX/XX, D. Q. T.), proti žalovanému: J. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. J. XXX/X, T. X., o určenie, že hnutelné veci patria do dedičstva, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že do dedičstva po poručiťelke J. Š., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXX/XX, T. X. patrí v celosti:

1. výtvarné dielo Panna Mária, olej, plátno 61 cm x 46 cm, 19. storočie, nesignovaný, neznámy autor stredoeurópskej proveniencie,
2. socha sv. Márie, vysoká cca 90 cm 19. storočie, neznámy autor,
3. vyšívaný obraz grécka žena, autor teta poručiťelky, z prvej polovice 20. storočia, 130 cm x 65 cm,
4. vyšívaný obraz Rozjímajúci Kristus, autor teta poručiťelky, z prvej polovice 20. storočia, okrúhly v mohutnom ráme 110 cm x 110 cm.

II. Súd žalobcom voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 02.10.2020 v spojení s podaním zo dňa 09.06.2021 domáhajú určenia, že do dedičstva po poručiťelke J. Š., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom W. XXX/XX, T. X. patrí v celosti:

- 1/ výtvarné dielo Panna Mária, olej, plátno 61 cm x 46 cm, 19. storočie, nesignovaný, neznámy autor stredoeurópskej proveniencie,
- 2/ socha sv. Márie, vysoká cca 90 cm 19. storočie, neznámy autor,
- 3/ vyšívaný obraz grécka žena, autor teta poručiťelky, z prvej polovice 20. storočia, 130 cm x 65 cm,
- 4/ vyšívaný obraz Rozjímajúci Kristus, autor teta poručiťelky, z prvej polovice 20. storočia, okrúhly v mohutnom ráme 110 cm x 110 cm (ďalej aj len „hnutelné veci“).

2. Žalobu odôvodnili tým, že poručiťelka dostala uvedené predmety ako osobné dary - veno od rodičov a to výtvarné dielo Panna Mária a sochu sv. Márie a vyšívané obrazy dostala ako veno od svojej tety, ktorá ich zhotovila. Dedičské konanie po poručiťelke (matke a starej matke strán sporu, ďalej len „poručiťelka“ alebo „matka“) bolo zastavené uznesením č.k. D 597/98-6 zo dňa 03.11.1998 pre nemajetnosť, čo žalobcovia zistili v roku 2016. V roku 1999 žalobca 2/ prejavil záujem o obraz Panny Márie a žalovaný mu ho odmietol vydať a odôvodnil to hodnotou obrazu 27.000,- Sk/896,24 € určenou znaleckým posudkom, ktorý dal vypracovať. Vtedy sa dedičia dohodli, že obraz sa predá a výnos rozdelí medzi všetkých. Obraz

si ponechal žalovaný. Pretože hnutelné veci majú komerčnú hodnotu požiadal žalobca 2/ o prejednanie novoobjaveného majetku. Poverený notár zastavil konanie č.k. 6D/276/2017-21 zo dňa 15.12.2017 z dôvodu sporu vo veci majetku, ktorý mal byť predmetom dedenia či majetok patrí alebo nepatrí do dedičstva. Okresný súd Piešťany uznesením č.k. 6D/276/2017-84 zo dňa 25.10.2019 uznesenie notára o zastavení dedičského konania potvrdil. Žalovaný nesúhlasil s ich zaradením do dedičstva, pretože tvrdil, že veci nadobudol spolu s domom ako jeho príslušenstvo v dedičskom konaní po neb. otcovi T. Š.. Ďalej uviedli, že predmetné hnutelné veci nie sú súčasťou a ani príslušenstvom domu, ktorý bol predmetom dedenia po otcovi v roku 1995. Počas tohto dedičského konania po otcovi sa dedičia s matkou dohodli, že pokiaľ bude žiť, všetky veci v dome zostanú a zariadenie si rozdelia až po jej smrti. Naliehavý právny záujem na podanej žalobe zdôvodnili tým, že v dedičskom konaní je možné prejednať len nesporný majetok poručiteľa a bez určenia, že veci patria do dedičstva, nie je možné prejednať novoobjavený majetok. Preto sa domáhajú určenia, že poručiťka bola ku dňu smrti vlastníkom hnutelných vecí. Tunajší súd rozhodoval o obdobnej veci, keď určil, že poručiť T. Š. - otec bol vlastníkom ku dňu smrti huslí značky BOKROS v konaní 37C/3/2018.

K žalobe pripojili Uznesenie 4D 773/94-9 zo dňa 19.06.1995 po neb. T. Š., uznesenie č.k. D 597/98-5 zo dňa 03.11.1998, a zápisnicu o predbežnom vyšetrení zo dňa 07.10.1998 po neb. J. Š., znalecký posudok č. 10/1999 R.. S. F. zo dňa 15.08.1999, fotografiu sochy sv. Panny Márie, uznesenie č.k. 37C/3/2018-183 zo dňa 10.06.2019, uznesenie Okresného súdu Piešťany č.k. 6D/276/2017-84 zo dňa 25.10.2019.

3. Žalovaný vo svojich podaniach navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu, že jeho matka - poručiťka nebola vlastníčkou hnutelných vecí ku dňu smrti. Hnutelné veci sa nachádzajú v rodičovskom dome, nejde o hodnotné veci ale pre žalovaného majú veľkú duchovnú hodnotu. Mama zomrela ako nemajetná, a preto notár správne zastavil dedičské konanie. Ostatných dedičov neinformoval o zastavení konania, nakoľko mu to neukladá žiadny zákon. Podľa želania matky pri prejednávaní dedičstva po nebohom otcovi v roku 1995 sa prejednávala celá nehnuteľnosť a matka chcela darovať svoj podiel z majetku po otcovi žalovanému. V dedičskom konaní uzavreli dohodu a zároveň zriadili vecné bremeno právo dožitia v prospech matky. Matka mu dala celý svoj majetok, svoj podiel na nehnuteľnosti - dome a aj podiel po otcovi a on sa zaviazal, že ju za to pochová a dochová. Z predloženej dedičskej zápisnice a rozhodnutia vyplýva, že matka v čase smrti vlastnila iba majetok presne definovaný v dedičskom rozhodnutí po otcovi strana 3 bode III. a to staré zariadenie spálne, obývacej izby, kuchyne, chladnička, elektrická rúra, elektrický sporák, farebný televízor, všetko opotrebované. Sama matka v tomto dedičskom konaní určila čo chce, aby bolo predmetom dedenia po nej. Dôkazom, že mu matka dala celý majetok je hodnota prejednávaného domu 210.000,- Sk, ale nie prázdneho. Cena domu bola určená aj so zariadením. Olejomaľbu dal ohodnotiť po dohode so spoludedičmi po smrti matky, pretože obraz si pýtal od neho žalobca 2/. Dohodli sa, že po ohodnotení obraz predajú a rozdelia podľa dedičských podielov, o obraz však nikto za odhadnú cenu neprejavil záujem. Za odhad a reštaurovanie obrazu zaplatil 12.500,- Sk a doteraz mu spoludedičia nezaplatili svoj podiel na týchto nákladoch. Na záver uviedol, že nikto nespochybňuje vlastníctvo sporných hnutelných vecí poručiťkou, ale ku dňu svojej smrti ich už nevlastnila, pretože vlastnila len hnutelné veci uvedené v dedičskej dohode po otcovi. Okrem toho sa vyjadroval ku skutkovým okolnostiam, ktoré s vecou nesúvisia a to starostlivosť o rodičov do ich smrti, pohľadávka nadobudnutá matkou z dedičstva po otcovi, vzájomných rodinných vzťahoch od úmrtia matky a najmä strateného certifikátu, ktorý nie je predmetom konania.

K vyjadreniu pripojil Zápisnicu č.k. 4D 773/94-7 zo dňa 26.05.1995 a zo dňa 30.05.1995 v dedičskej veci po neb. T. Š., prehľad zaplatených splátok dedičských podielov, kúpnu zmluvu, ktorej predmetom sú husle patriace do dedičstva po otcovi, na husle.

4. Žalobcovia v replikách a následných písomných nevyžiadanych vyjadreniach uviedli, že predmetné hnutelné veci sa nachádzajú v rodičovskom dome a jediný, kto k nim má prístup je žalovaný. Práva spoludedičov ignoruje. Predmetné veci mu poručiťka nedarovala. Pri prejednávaní dedičstva po manželovi poručiťky sa vyporiadalo ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov („BSM“) a prejednal sa len jeho majetok, nie majetok poručiťky. V rámci dedičského konania bol ocenený rodinný dom s príslušenstvom, ale nie so zariadením vo výške 429.394,- Sk. Hnutelné predmety nachádzajúce sa v nehnuteľnosti neboli predmetom ocenenia. Poručiťka sa za doopatrovanie vzdala svojho podielu 1/6-iny nehnuteľnosti v prospech žalovaného, ktorý nadobudol 2/6-iny z celku domu a zvyšné podiely spoludedičov spolu 4/6-iny nadobudol za odplatu 17.500,- Sk každému, t. j. dohodli sa na vyplatení z ceny nehnuteľnosti 210.000,- Sk, ktorá bola nižšia ako cena určená znalcom. Spoludedičov vyplatil za ich zdedené podiely rodinného domu a aj z pohľadávky matky z titulu vyporiadania BSM ešte pred jej smrťou žalovaný. V roku 2009 previedli aj svoje podiely na zdedenej záhrade na žalovaného darovacou

zmluvou. Žalovaný zaprel, že bol na predbežnom prejednaní dedičstva, kde vyhlásil, že poručiiteľka bola nemajetná. Neinformoval spoludedičov o zastavení konania, i keď sa ho pýtali na dedičské konanie, kedy bude. Dedičia sa ústne dohodli už pri prejednávaní dedičstva po otcovi v roku 1995, že si rozdelia pamiatkové predmety až po smrti poručiiteľky. Tieto majú aj pre žalobcov duchovnú hodnotu, sú spomienkou na poručiiteľku. Žalovaný dohodu dedičov nedodržiaval. Žalovanému matka nedarovala celý svoj majetok. Na pojednávaní dňa 10.06.2019 vo veci určenia, že husle patria do dedičstva po neb. T. Š. žalovaný uviedol, že obraz nevydal žalobcovi 2/, pretože patrí všetkým. Obraz nedarovala poručiiteľka žalovanému, bol to jej osobný majetok, získaný darom od rodičov, nebol predmetom dedenia po manželovi. Po smrti poručiiteľky mal žalobca 2/ záujem o obraz Panny Márie, žalobca 4/ o sochu sv. Márie, matka žalobkyne 1/ o vyšívaný obraz.

Okrem toho uvádzali ďalšie skutkové okolnosti s vecou nesúvisiace, týkajúce sa starostlivosti o rodičov do ich smrti, pohľadávkam z dedičstva a najmä strateného certifikátu, ktorý nie je predmetom konania. K vyjadreniam pripojili výpisy z Listov vlastníctva č. XXXX, znalecký posudok znalca Z. L. X. zo dňa 17.04.1995, listinné dôkazy týkajúce sa strateného certifikátu a to Čestné prehlásenie H. D. z 08.05.2016, kópiu z kalendára, približný text podania poručiiteľov, čestné prehlásenia a súhlas s umorením strán sporu z 30.03.2016, Zápis tlakovej skúšky z 01.07.1993, notárska zápisnica č. N 87/2009 zo dňa 05.10.2009, e-mail žalovaného zo dňa 21.06.2016, 05.09.2016 a 11.04.2018, kópiu darujúcej listiny zo dňa 16.03.1924, potvrdenie matričného úradu T. X. zo dňa 22.09.2017, Zápisnicu zo stretnutia k strate dokumentu zo dňa 18.06.2016.

5. Súd na pojednávaní dňa 24.11.2021 zamietol návrh žalobkyne 1/ na zmenu petitu zo dňa 21.06.2021 v spojení s podaním zo dňa 27.09.2021 rozšírením o nový nárok, ktorým sa domáhala určenia, že práva a povinnosti vyplývajúce z dokumentu O. K. D., vydaného pod číslom XXX XXX U. K. P. pravdepodobne dňa 26.05.1876 v S. sú predmetom dedičstva po J. Š., rod. Q. nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX a po T. Š., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, obaja naposledy bytom W. XXX/XX, T. X., ktorí boli v čase úmrtia vlastníckmi práv a povinností vyplývajúcich z dokumentu

6. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu 3/ a žalovaného, ktorí sa ospravedlnili a požiadali o konanie a rozhodnutie v neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, písomnými vyjadreniami strán sporu a predloženými listinnými dôkazmi.

7. Súd nedoplnil dokazovanie výsluchom žalovaného, jeho manželky a dcér J., D. a J. k stratenému certifikátu, zisťovaním či boli overované podpisy rodičov v roku 1993 u notára H. N., nakoľko všetky navrhnuté dôkazy sa týkajú strateného certifikátu, ktorý nie je predmetom konania a teda navrhované dokazovanie je nadbytočné a neúčelné.

8. Podľa § 137 písm. c) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 132 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 460 Občianskeho zákonníka, dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiiteľa.

Podľa § 211 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok ak sa objaví po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie o dedičstve skončilo, ďalší poručiiteľov majetok, prípadne aj dlh, súd na návrh vykoná o tomto majetku dodatočné konanie o dedičstve. Ak sa objaví iba dlh poručiiteľa, dodatočné konanie o dedičstve sa nevykoná.

9. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, pretože tento je predpokladom úspešnosti žaloby o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, v zmysle § 137 písm. c) CSP. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, ak existuje aktuálny stav objektívnej právnej neistoty medzi stranami sporu, ktorý je ohrozením právneho postavenia žalobcov, a ktorý nemožno iným právnym prostriedkom odstrániť, pričom nie je rozhodujúce, ako táto neistota vznikla. Pri posudzovaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení treba v prejednávanej veci vychádzať zo skutočností, že žalovaný má v držbe hnutelné veci, ktoré vlastnila

poručiiteľka, čo nie je sporné. Žalovaný tvrdí, že veci nadobudol od poručiiteľky za jej života a teda nepatria do dedičstva po nej. Pre spornosť vlastníctva hnuiteľných vecí už bolo dedičské konanie o novoobjavenom majetku zastavené, pred podaním žaloby na súd. V takomto prípade majú žalobcovia naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože rozhodnutie súdu o tejto otázke je podkladom pre uskutočnenie dodatočného dedičského konania po poručiiteľke týkajúceho sa uvedených hnuiteľností.

10. V konaní súd vychádzal z nesporných skutkových tvrdení, že vlastníčkou hnuiteľných vecí bola poručiiteľka, ktorá ich nadobudla darom pred svadbou od svojich rodičov a od svojej tety ako veno. Z toho vyplýva, že poručiiteľka bola výlučnou vlastníčkou predmetných vecí, ktoré preto nepatria do BSM. Rovnako nebolo sporné, že sa predmetné veci nachádzajú u žalovaného. Sporným bolo vlastníctvo hnuiteľných vecí ku dňu smrti poručiiteľky 13.08.1998. Žalovaný v rámci obrany tvrdí, že veci nadobudol od poručiiteľky v dedičskom konaní po nebohom otcovi zomrelom XX.XX.XXXX, kedy poručiiteľka za života určila, ktoré veci po smrti otca patria do jej výlučného vlastníctva a medzi nimi uvedené sporné hnuiteľné veci nie sú. Poručiiteľka mu darovala svoj majetok za záväzok, že ju dochová a pochová. Previedla na neho svoj dedičský podiel bezodplatne a v zmysle dedičskej dohody nadobudol v celosti dom a spolu s domom nadobudol aj hnuiteľné veci, pretože boli ocenené pri určení ceny nehnuteľnosti znalcom. Svoje tvrdenie preukazoval zápisnicami o prejednaní dedičstva po otcovi a dedičským rozhodnutím.

11. Z predložených zápisníc o prerokovaní dedičstva notárom a uznesenia v dedičskej veci po neb. T. Š. zomr. XX.XX.XXXX č.k. 4D 773/94-9 zo dňa 19.06.1995 súd zistil, že bolo vyporiadané BSM nebohého a pozostalej manželky. V rámci konania určila pozostalá manželka (poručiiteľka), ktoré z vecí patriacich do BSM patria do jej výlučného vlastníctva po vyporiadaní (staré zariadenie spálne, obývacej izby, kuchyne, chladnička, elektrická rúra, elektrický sporák, farebný televízor). Predmetom dedičského konania bol teda len majetok poručiiteľa patriaci do BSM. V dedičskom konaní neboli prejednávané predmetné hnuiteľné veci, nakoľko nepatrili do dedičstva po poručiiteľovi, ich výlučnou vlastníčkou bola pozostalá manželka. Žalobcovia popreli tvrdenie žalovaného, že poručiiteľka darovala hnuiteľné veci žalovanému v čase prejednávania dedičstva a žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal svoje tvrdenie. Predmetné veci nie sú súčasťou nehnuteľnosti a preto ich žalovaný nemohol nadobudnúť spolu s domom, ako tiež tvrdí. K námietke žalovaného, že boli ocenené hnuiteľné veci pri určení ceny nehnuteľnosti v rámci dedičského konania súd uvádza, že toto tvrdenie nie je pravdivé, znalec oceňoval len nehnuteľnosť a jej súčasti ale nie hnuiteľné veci.

12. Nebolo medzi stranami sporné, že sa dedičia pri prejednávaní dedičstva po otcovi dohodli, že všetky hnuiteľné veci zostanú v rodičovskom dome, v ktorom zostala žiť poručiiteľka. Rozdelenia hnuiteľných vecí medzi dedičov sa žalobcovia domáhali už po smrti poručiiteľky, ale žalovaný im nevyhovel. Navyiac nebolo sporné, že žalovaný v konaní č. 37C/3/2018 na pojednávaní dňa 10.06.2019 vo veci určenia, že husle patria do dedičstva po otcovi uviedol, že obraz patrí všetkým, preto ho nevydal žalobcovi 2/. Aj vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že obraz od neho pýtal žalobca 2/ a on hoci vedel, že mu obraz patrí, chcel sa oň podeliť so všetkými dedičmi, a preto sa dohodli na rozdelení peňazí po predaji obrazu. Súd považuje obranu žalovaného za účelovú, s cieľom zabrániť prejednaniu hnuiteľných vecí v rámci dedičského konania po poručiiteľke, nakoľko sa dlhodobo nemôžu dohodnúť ohľadne dedičstva po rodičoch.

13. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že hnuiteľné veci nadobudol od poručiiteľky darom pri prejednávaní dedičstva po otcovi v roku 1995. Z uvedených dôvodov súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a určil, že predmetné veci patria do dedičstva po poručiiteľke.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (ods. 1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (ods. 2)

15. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP a plne úspešným žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozsudku, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).